

اَلْإِسْلَامُ وَالتَّقْدِيمُ

«المعروف الرصافي»^١

يَصُدُّ ذَوِيهِ * عَن طَرِيقِ التَّقْدِيمِ
أَوَالُهُ فِي عَهْدِهَا الْمُنْتَقِدِمِ
فَمَاذَا عَلَى الْإِسْلَامِ مِنْ جَهْلِ مُسْلِمٍ
وَهُلْ أَمْمَةُ سَادَتْ بِغَيْرِ التَّعْلُمِ
بَصَائِرَ * أَقْوَامٌ عَنِ الْمَجْدِ نُوَّمٌ *
وَقَوْضٌ * أَطْنَابٌ الصَّالِلُ الْمُخَيمُ *
لِأَهْلِيهِ مَجْدًا لَّيْسَ بِالْمُتَهَدِّمِ
فَطَارَتْ بِأَفْكَارٍ عَلَى الْمَجْدِ حُوَّمٌ *

يَقُولُونَ فِي الْإِسْلَامِ ظُلْمًا بَأَنَّهُ
إِنْ كَانَ ذَاهِقًا فَكَيْفَ تَقَدَّمْتُ
وَإِنْ كَانَ ذَنْبُ الْمُسْلِمِ الْيَوْمَ جَهْلَهُ
هُلْ الْعِلْمُ فِي الْإِسْلَامِ إِلَّا فَرِيضَةٌ
لَقَدْ أَيْقَظَ الْإِسْلَامُ لِلْمَجْدِ وَالْعُلَى
وَدَكَّ * حُصُونَ الْجَاهِلَيَّةِ بِالْهُدَى
وَأَشْطَطَ * بِالْعِلْمِ الْعَزَائِمَ * وَابْتَنَى *
وَأَطْلَقَ * أَذْهَانَ الْوَرَى * مِنْ قُيُودِهَا

١- شاعر عراقي معاصر

آلبلاغة (۲) علم البيان «التشبيه»

در علم معانی، با معانی جملات، متناسب با «مقتضای حال» مخاطب آشنا شدیم.
اما در علم بیان چطور...؟

به در عبارت زیر توجه کنیم :

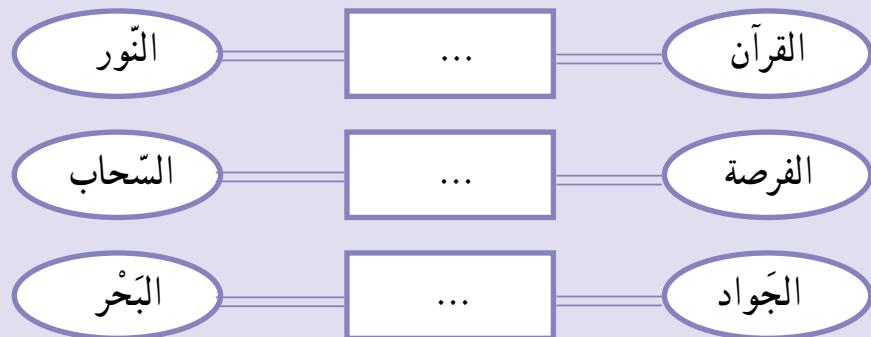
«الْجَنْدِيُّ شَجَاعٌ».

«الْجَنْدِيُّ أَسَدٌ فِي الشَّجَاعَةِ..»

کدام عبارت در بیان دلاوری «الجندی»، رسالت و قوی تر است؟

در علم بیان می آموزیم که می توان یک مفهوم را به اسلوب های مختلف بیان کرد.
یکی از موضوعات علم بیان «اسلوب تشبيه» است.

در هر یک از دو ستون، کلماتی را مشاهده می کنید؛
آیا می توانید بین کلمات هر گروه، صفتی مشترک تصوّر کنید ؟

هر یک از مفاهیم زیر، صفت مشترک یکی از سه گروه فوق است. آن ها را در جای مناسب خود قرار دهید :

کدام یک از عبارت‌های زیر مفهوم را بهتر و رساتر به شنوونده منتقل می‌کند؟

۱- الْفُرْصَةُ تَمُرُّ.

۲- الْفُرْصَةُ مُثُلُ السَّحَابِ فِي الْمَوْرِ.

۱- القرآن يَهْدِي.

۲- القرآن كَالنُورِ فِي الْهُدَى.

در جمله دوم قرآن به نور تشبيه شده است.
ویژگی مشترک میان «قرآن» و «نور» کدام است؟

با اسلوب تشبيه می‌توان مفهومی را محسوس‌تر نمود
و آن را سریع‌تر به مخاطبان انتقال داد.

بدانیم

التَّشْبِيهُ

برای بیان همانندی چیزی با چیز دیگر در یک یا چند صفت،
از «تشبيه» استفاده می‌کنیم؛ مانند :

الْعَالَمُ بِلَا عَمَلٍ كَالشَّجَرِ بِلَا شَمَرٍ.

الْعِلْمُ فِي الصِّغَرِ كَالنَّقْشِ فِي الْحَجَرِ.

آیا در عبارات فوق، تشبيه توائسته است در نزدیک نمودن معنای موردنظر به ذهن شنوونده، مؤثر باشد؟

● آیا با دقت در مثال‌های قبل، می‌توانید عناصر تشکیل‌دهنده تشبيه را بیان کنید؟

يَتَأَلَّفُ التَّشْبِيهُ مِنْ أَرْبَعَةِ أَرْكَانٍ :

- ١- **الْمُشَبَّه** : هو الْأَمْرُ الَّذِي نُرِيدُ إِلَحاقَه بِغَيْرِهِ. مِثْلُ : الْقُرْآنُ وَالْفُرْصَة.
- ٢- **الْمُشَبَّهُ بِهِ** : هو الْأَمْرُ الَّذِي يُلْحِقُ بِهِ الْمُشَبَّهُ. مِثْلُ : التُّورُ وَالسَّحَابَ.
- «وَهَذَانِ الْطَّرَفَانِ، رُكْنَانِ أَسَاسِيَّاتِنِ فِي تَأْلِيفِ أَسْلُوبِ التَّشْبِيهِ.»
- ٣- **وَجْهُ الشَّبَهِ** : هو الْوَصْفُ الْمُشْتَرِكُ بَيْنَ الْطَّرَفَيْنِ. مِثْلُ : الْهَدَايَةُ وَسُرْعَةُ الْمُرْرُورِ. «وَيَكُونُ وَجْهُهُ فِي الْمُشَبَّهِ يَهْوِي أَوْضَاحَ وَأَقْوَى مِنْ وَجْهِهِ فِي الْمُشَبَّهِ.»
- ٤- **أَدَاءُ التَّشْبِيهِ** : الْلَّفْظُ الَّذِي يَدْلُلُ عَلَى التَّشْبِيهِ وَيَرْبُطُ «الْمُشَبَّهَ» بِ«الْمُشَبَّهِ بِهِ.»
وَهِيَ : الْكَافُ، كَانَ، مِثْلُ، يُشَبِّهُ وَ . . .

لِلتَّدْرِيبِ

عَيْنُ أَرْكَانَ التَّشْبِيهِ :

«كَانَ رَسُولُ اللَّهِ كَالْبَحْرِ فِي الْجُودِ وَالْكَرَمِ..»

بِيَامُوزِيم

- آیا جمله «الْأَعْلَمُ مَصْبَاحٌ» را با توجه به معنای آن، می‌توان از اسالیب تشبیه به شمار آورد؟
در این صورت :
- عَيْنُ أَدَاءُ التَّشْبِيهِ.

- عَيْنٌ وَجْهَ الشَّبَهِ بَيْنَ «الْعِلْمِ» وَ «الْمِصْبَاحِ».

باید دانست که وجه شبه معمولاً به صورت، تمیز و یا جار و مجرور (حرف جرّ فی می آید).

أنواع التّشبّه

١- المُجْمَلُ :

ما حُذِفَ فِيهِ «وَجْهُ الشَّبَهِ» :
«الْعِلْمُ مِثْلُ الْمِصْبَاحِ».

٢- المُؤَكَّدُ :

ما حُذِفَ فِيهِ «أَدَاءُ التّشبّهِ» :
«الْعِلْمُ مِصْبَاحٌ فِي الْهَدَايَةِ».

٣- الْبَلِيجُ :

ما حُذِفَ فِيهِ «وَجْهُ الشَّبَهِ» وَ «أَدَاءُ التّشبّهِ» معاً :
«الْعِلْمُ مِصْبَاحٌ».

کارگاه ترجمه

۱- گاهی بر حسب نیاز و موقعیت، فعل‌ها به صورت صفت ترجمه می‌شوند؛ مانند:
«تعالیٰ، عَزَّ وَجَلَّ، تبارکَ وَ...» قال الله عَزَّ وَجَلَّ... «خداؤند عزیز و بزرگ فرمود...»

۲- کلمه «کُلٌّ» به معنای «همه، هر، هر یک» ترجمه می‌شود؛ مانند:
کُل طالِبٍ هر دانشآموزی کُل الطَّلَابِ همه دانشآموزان
کُلُّ مِن الْطَّلَبَةِ : هر یک از دانشآموزان

متن زیر را بخوانید و پس از پاسخ به سؤالات آن را ترجمه کنید:

تَأَمَّلْ فِي الْأَشْجَارِ وَالْأَزْهَارِ وَالْخُضَارِ وَالثَّمَارِ . إِنَّ ضَوْءَ الشَّمْسِ أَحَدُ
الْعَنَاصِرِ الْمُؤْثِرَةِ فِي نُمُّوْهَا يَادِنِ اللَّهِ تَعَالَى .
وَالْأَشْعَةُ فَوْقَ الْبَنْفَسَجِيَّةِ نَافِعَةٌ لِعِظَامِ الْإِنْسَانِ وَالْحَيْوَانِ وَيَتَكَوَّنُ فِيهَا
فيتامین «د» الَّذِي يَسْدُدُ الْجِسْمَ شَدَّاً وَيُبَعِّدُهُ عَنْ كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرَاضِ إِبْعَادًا .
إِنَّ لِلشَّمْسِ فوائدَ كَثِيرَةً أُخْرَى يَحِبُّ عَلَيْنَا السُّكْرُ لِرَبَّنَا - عَزَّ وَجَلَّ - لِكُلِّ مِنْهَا .

أسئلة :

□ المعنى :

الف - تأمل :	○ اندیشه کن	○ امیدوار باش	○ صبر کن
ب - الثمار :	○ بهره	○ نتایج	○ میوه ها
ج - العظام :	○ استخوان ها	○ عظیم	○ بزرگان
د - الأشعة فوق البنفسجية :	○ رنگین کمان	○ اشعة ماوراء بنفس	○ نور بسیار بنفس

□ عین الترجمة الصحيحة :

ب- **الجسم شدّاً** : بدن را سخت محکم می‌کند ○

□ عین العنوان الذي لا يُناسب النَّصَ :

○ **نُمُّ الأَشْجَارِ** ○ **مِنْ يَعْمِ الله** ○ **الشَّمْسُ نعمَةٌ**

التمرين الأول

عين أركان التشبيه :

- ١- «مَثُلْ أَهْلٍ يَتَّيِّدِي كَسْفِينَةٍ نُوحٌ مَنْ رَكِبَهَا نَجَا». (بابرا اکرم [ص])
- ٢- إِنَّمَا الْعِلْمُ كَبَحْرٍ زَاهِرٍ فَاتَّخِذْ مِنْ كُلِّ عِلْمٍ أَحْسَنَهُ
- ٣- الْكَرِيمُ كَالْبَحْرِ فِي الْجَوَادِ عَلَى الْجَمِيعِ.
- ٤- الْعَالَمُ كَالْتَّاجِمِ نُورًا فِي الظُّلُمَاتِ.

التمرين الثاني

عين أنواع التشبيه :

- ١- الْعُمُرُ ضَيْفٌ لَيْسَتْ لَهُ إِقَامَةً.
- ٢- الْعِلْمُ نُورٌ فَكُنْ بِالْعِلْمِ مُعْتَصِمًا^{*}.
- ٣- الْدُّعَاءُ سِلاْحُ الْمُؤْمِنِ.
- ٤- الَّذِي يَدْعُو بِغَيْرِ عَمَلٍ مِثْلُ الَّذِي يَرْمِي بِغَيْرِ وَتَرِ.

التمرين الثالث

أكتب الإعراب والتحليل الصرفـي لما أُشير إليه بخطـا :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظُّنُونِ إِنَّ بَعْضَ الظُّنُونِ إِنَّمَا وَلَا يَغْتَبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا﴾

التمرين الرابع

صحيح الأخطاء :

إِصْرِيرٌ قليلاً فَبَعْدِ الْعُسْرِ تَيْسِيرٌ
وَكُلُّ أَمْرٍ لَهَا وَقْتٌ وَتَدْبِيرٌ
وَفَوْقَ تَقْدِيرُنَا، لِلَّهِ تَقْدِيرُ
وَلِلْمُهَمَّيْنِ^{*} فِي حَالَاتِنَا نَظَرٌ

اسالیب حصر

متکلم بلیغ گاهی بدون آن که در ظاهر عبارت خود کلمه‌ای داشت بر حصر و اختصاص بیاورد، ساختار جمله خود را به گونه‌ای بیان می‌کند که شنوونده فهم قصد او را دریافت می‌کند و تخصیص مورد نظر او را درک می‌کند.

ساختار : (ادات نفی ادات استثناء)

۱- ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَّتِ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾

جز این نیست که محمد پیامبری است که پیش از او پیامبرانی دیگر بوده‌اند

خداوند در مقابل کسانی که برای پیامبرش صفات

با خواندن متون ادبی و دقت
روی نکته‌های بلاغی، «ذوق»
خود را تقویت کنیم!

«بلاغت» علاوه بر درک و فهم
به «ذوق» نیز احتیاج دارد.

دیگر از قبیل «شاعریت، الوهیت و ...» قائل بوده‌اند، این
گونه او را در «رسول» بودن محصور می‌کند که محمد

فقط یک فرستاده است نه چیز دیگر... بنابراین، صفات دیگر مناسب او نیست. او فقط رسول است.

ساختار : (إنما)

۲- ﴿إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَاب﴾ تنهای خردمندان پند می‌پذیرند.

«متذکر شدن» و به یاد آوردن، فقط از آن صاحبان خرد است. (کسانی دیگر متذکر نمی‌شوند)

اکنون «حصر» را در آیات زیر مشخص کنید :

- ﴿وَمَا تَوَفَّيَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ توفیق من تنهای با خداست.

- ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الدِّكْر﴾ تنهای، تو کسی را بیم می‌دهی که از قرآن پیروی کند.

- ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِ الْعُلَمَاء﴾ از میان بندگان خدا تنهای دانشمندان از او می‌ترسند.

إقرأ الحكمة التالية من «نهج البلاغة» وترجمها إلى الفارسية :

أوصيكم بخمسٍ لو ضربتم إليها آباطاً الإبل لكان ذلك حقاً : لا يرجون أحداً منكم إلا ربّه ولا يخافن إلا ذنبه ولا يستحيي أحداً منكم إذا سُئلَ عما لا يعلمُ أن يقولَ لا أعلمُ ولا يستحيي أحداً إذا لم يعلم الشيءَ أن يتعلّمه . وعليكم بالصبر، فإن الصبر من الإيمان كالرأس من الجسد .

«حكمة ٨٢»

آباط : جِإِبَطٌ، زِيرِبَل

لو ضربتم إليها : اگر برای رسیدن به آن، به زیر بغل شتران بزنید (رنج سفر را بر خود هموار کنید)

